

Udsigt på Langeland mod Karskov

Julebrev 2003

Mod nye horisonter –

Farvel og goddag! Livet består af farvel til det kendte og goddag til det nye. Spændingen ved livet? Jeg sagde farvel til arbejdslivet, goddag til friheden. At så mange sagde farvel, gjorde indtryk. Mod nye horisonter. Et liv med plads til mere.

Vinteren travl, mørk og spændende – fuld af vin, kunst, musik og sang. Vi glædes igen og igen. Hæggdånger i en svindende vinter – skiføret allerede løbet i bæk og i å. Traner og grågæs melder om forår. Fisketur i det jyske med vennerne – 3 dage uden held.

Juni melder sommerens ankomst. Besøg i Veksø før vi drog af sted. Halløjsa – vi ventede en ny lille verdensborger – ingen tegn på snarlig fødsel. Hestene vrinsker under motorhjelmene. Ud på lange veje – mod nye horisonter? Imod nord – gensyn med svenske landskaber. Vättern, Svedåns hamn, første stop. Og så, en SMS-besked. Alberte er kommet til verden om morgenen den 6. juni. Velkommen lille du – vi glæder os til at være en del af dit livs nye horisonter. Midsommer – det svenske modstykke til danske Sct. Hans. Regnvejr. Skandinavisk – kan det være anderledes? Ad svenske veje, langs svenske elve, igennem svenske byer. Landskaber, sol og regn og en utæt pakning på gassen. Grænseovergang midt i fjeldene. En tankstation uden tanke – et mega supermarked med kun én tanke – at fange Nordmænd på

indkøb. Samme overalt, hvor mulighed for billig handel byder sig til i forhold til hjemlandet. Trondheim – og en venlig tankpasser som ved hvor gas kan fås – hurra. Og så begav vi os ud mod helt nye horisonter. Aldrig været her før. Små snoede veje, vand, fjelde, fjorde, tunneler, færgefart, broer, bræer – op, ned, ud og ind. Overnatte, fiske og nyde. Atlanterhavsveien midt imellem himmel og hav. Går fra ø til ø – fra intet til intet – i yndefulde buer og smukke lige stræk, aldeles uimodståeligt og fuldkommen ufatteligt. Langt senere i bunden af Lustre fjord må vi atter overgive os til den norske natur – storslået, fredfyldt, imponerende. Her blev vi i mange dage. Dasede, fiskede, spadserede – også 400 m op i fjeldet med betagende udsigt over hele fjorden.

Hverdag igen – atter hjemme. Langeland – projekt "bastu" – eller sauna.

Vores lille hønsehus trængte alvorligt til reovering. Eilerth foreslog muligheden af indretning til bastu – sådan blev det. Ny tag, nye gavle, indvendig isolering og træbeklædning, isoleret dør og opsætning af indforskrevet svensk brændeovn. Mureren opførte skorsten, det var alligevel for meget for selvbyggeren. Indvielsen har fundet sted og funktionaliteten er perfekt. Langelænderne synes ikke vi er rigtig kloge, men sådan er livet jo. Vi nyder meget at "basta".

Ikke mere udlejning. Vore ældste lejere besluttede at nu var det blevet for vanskeligt at komme til Danmark. De har ferieret på Langeland siden 1960 – imponerende.

Finder disse dejlige mennesker helbred, tid og lyst til endnu engang at komme til Langeland skal de altid være mere end velkomne. Vi vil savne dem.

Vore andre lejere sagde vi stop til – heldigvis har de fundet andet sted at være. Vi ser frem til fortsat at mødes med dem i ny og næ, når vi er på Langeland samtidig.

Kokke har kildret vore ganer så smagsløgene endnu jubler.

Vinindkøbere har arrangeret smagninger så fornemmelsen har været at sende duft- og smageevner på overarbejde. Ildsjæle har beriget vore synsanser med kunstneriske frembringelser så

strålende at man aldrig kan se sig mæt – ønsker at eje det meste. Sang og musik i operaens verden lader ører og øjne frydefuldt lytte til og betragte de mest spektakulære scenerier.

Campingvognen bringer os i tæt kontakt til vort lands vidunderligste steder. Vi bumler omkring, slår os ned, nyder at leve og opleve såvel gamle som nye horisonter.

Årets skrækkeligste blev branden i den ejendom hvor Susannes mor netop var flyttet ind. Der var blevet langt til byen når indkøb skulle gøres og Ruth fik en ældrevenlig bolig midt i Bagsværd og tæt på omsorgcentrets mange faciliteter. Fryd og gammen.

Pludselig var det slut. Hvad gør man med 48 hjemløse ældre? De mest selvhjulpne på hotel og de svageste fik midlertidig indkvartering på diverse plejehjem. Det blev en turbulent periode med mange omskiftelser og heraf følgende stærke følelser af uro og manglende tilhørsforhold. Endelig faldt der ro over situationen. Kompetent omsorg og plejepersonale hjalp med til at finde den optimale løsning for Ruth. En bolig på omsorgscentret Egegården, og nu har Ruth fået sine personlige ejendele tilbage som efter branden har været opbevaret, rensat og repareret. Noget gik tabt pga. vand, det meste klarede strabadserne. Ruth har det godt nu, omend den begyndende demens, bestemt ikke er blevet nemmere – men det går og Ruth er glad for at være der hvor hun nu hører til.

Storesøster Signe taler det fineste forståelige sprog. I børnehaven og nu allerede 3 år gammel. Næsten helt renlig. Jamen sådan må det være når lillesøster Alberte på 6 mdr. har overtaget rollen som "lille". At være morfar og bedstemor til sådan et perlepar er stjernestunder af livfuld glæde.

Og ny horisonter vinker forude. Birgitte og Rasmus melder om – ja, hvad tror I – hvad, hvornår – fortæl, fortæl. Jo – den er go' nok, man venter sig! Og snakken den går – hvor dejligt. Og så – pludselig mere nyt. En scanning viser mere end et liv – en tostyks pakning er derinde! Så må der le's og grines og grædes og tudes og jubles og en hel masse mere. Nu bliver huset fuldt – og der bliver nok at gøre for to uprøvede kommende forældre.

Forskning i egen slægt. Arkiver, folketællinger, kirkebøger og jordeprotokoller. Håndskrift med gotiske bogstaver – helt nye horisonter. Foto og billeder. Analog og papir. Digital og pc. Hvilke muligheder i en helt ny verden. Et billede er ikke længere et billede. Et billede kan manipuleres til at vise hvad som helst. Skræmmende og spændende og helt vidunderligt når det lykkes.

Forude vinker nye horisonter. I Malmø vokser en ny bydel frem hvor Kockums værftet lå. Vi drages. Indsnuser duften af hav. Begejstres af arkitekters leg med eksteriør og interiør. Beundrer og drømmer. Veninde Bente virkeliggør drømmen og køber lejlighed direkte på havnepromenaden – nu ligger Danmark i hendes nye horisonter – pirrende!

Nu er det atter jul. Forventningsfulde Birgitte og Rasmus er her juleaften. Lillejuleaften beriges vort hjem med børnebørn Signe og Alberte med forældre for dette års førjulshyggekomsammen. Og så dapper vi nordpå til en uge i svenskernes vold. Nye horisonter sammen med Eilerth og Carina.

Mange kærlige julehilsner fra Susanne og Jørgen